

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Hajdu és Menyhei Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr.Hajdu György) ügyvéd által képviselt Kft. felperesnek a dr.Molnár Krisztián jogtanácsos által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Elnöke (1054 Budapest, Széchenyi u. 2.) alperes elleni szerencsejáték ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2009. január 16. napján kelt 4.K.33.313/2008/6. számú ítélet ellen a felperes által 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 4.K.33.313/2008/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú hatóság 2008. február 27. napján ellenőrzést tartott a felperesi társaság szám alatti I. kategóriába sorolt játéktermében. Ennek során megállapította, hogy a játékteremben beépített bárpult, sörsapok, bárszékek voltak elhelyezve.

Az elsőfokú hatóság határozatával a felperes terhére 100.000 forint bírságot szabott ki, azzal az indokolással, hogy a felperes az egyes szerencsejátékok engedélyezésével, lebonyolításával és ellenőrzésével kapcsolatos feladatok végrehajtásáról szóló 32/2005.(X.21.) PM rendelet, (a továbbiakban: Vhr.) 39. § /2/ bekezdését megsértette, amikor az I. kategóriába sorolt játékteremben vendéglátó-ipari egység, üzlet működését elősegítő, biztosító eszközöket helyezett el. A bírság összegét a

szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Tv.) 12. § /3/ bekezdés b/ pontjában rögzítettek mentén a törvényi minimumban határozta meg.

A határozat elleni fellebbezést követően az alperes a 2008. június 6. napján kelt 3188791500. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Határozata indokolásában kiemelte, a felperes azzal, hogy vendéglátó egység működését elősegítő eszközöket helyezettel a játékteremben, már önmagában megsértette a Vhr. 39. § /2/ bekezdését.

A felperes keresetében az alperes határozatának az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte azzal, hogy a játékteremben ingyenes italkiszolgálás folyik, amely nem minősül a TEÁOR besorolás alkalmazása szempontjából gazdasági tevékenységnek, és így nem ütközik a Vhr. 29. § b/ pontjába és a 39. § /3/ bekezdésébe. A felperes a játékteremben vendéglátás körébe tartozó tevékenységet nem folytat, így jogsértő módon szabtak ki terhére bírságot.

A Fővárosi Bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítélete indokolásában idézte a Vhr. 39. § /2/ bekezdését, rámutatva, hogy a felperes az I. kategóriába sorolt játéktermében jogszabálysértő módon helyezett el vendéglátó-ipari egység működését biztosító tárgyakat, függetlenül attól, hogy ilyen egységet nem működtetett, és esetlegesen ingyenesen szolgált a játékteremben italt. Kiemelte, hogy a jogszabály alkalmazása körében az eszközökön (tárgyakon) van a hangsúly, nem a tevékenységen. Az alperes döntése nem a Vhr. 29. § b/ pontján és 39. § /3/ bekezdésén alapult, így az erre történt felperesi hivatkozás téves.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérvén annak megváltoztatását és a kereseti kérelmének helyt adást. A felülvizsgálati kérelmében arra hivatkozott, hogy a játékteremben italértékesítésre nem került sor, kizárólag a játékterem látogatóinak, az ott biztosított szolgáltatások igénybevevőjének szolgáltak fel ingyenesen (kizárólag promóciós célból) frissítőket. Hivatkozott azon az adóhatóság és a KSH által kibocsátott állásfoglalásra, amelyből következik, hogy az ingyenes italkiszolgálás a TEÁOR egyik ágazatába sem sorolható be. Amennyiben nem állnak fenn a vendéglátó-ipari egység fogalmi kritériumai, úgy fogalmilag kizárt a vendéglátó-ipari egység, üzlet működését elősegítő, biztosító kiszolgáló helyiség, illetve az annak működését biztosító tárgyak, eszközök megléte. Mindezek hiányában jogszabálysértően állapítottak meg terhére bírságot. A vendéglátó-ipari üzlet, valamint az ehhez kapcsolódó fogalmak meghatározásához felhívta a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény 2. §-ában rögzítetteket. Kifejtette azon álláspontját is,

hogy a jogerős ítélet a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény preambulumban rögzített, a vállalkozások sikerességére vonatkozó célkitűzéssel is ellentétes. A felperes terhére abban az esetben lett volna lehetőség bírság kiszabására, amennyiben jövedelemszerzési célból, ellenérték fejében szolgál fel italokat vendégei részére.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A perben nem volt vitás, hogy a felperes az I. kategóriába sorolt játéktermében beépített bárpultot, sörcsapot, bárszékeket helyezett el. A Vhr. 39. § /2/ bekezdéséből fakadóan az I. kategóriájú játékteremből a vendéglátó-ipari egység, üzlet működését elősegítő, biztosító kiszolgáló helyiségek nem nyílhatnak, annak működését biztosító tárgyak, eszközök nem helyezhetők el. A bárpult és a sörcsap funkciójuknál fogva kétségtelenül a vendéglátást szolgálják, a vendéglátó-ipari egység működését segítik elő.

A Legfelsőbb Bíróság egyezően a Fővárosi Bírósággal és a felülvizsgált közigazgatási határozatban foglaltakkal kiemeli, hogy az idézett jogszabályhely értelmében annak van jelentősége, hogy az adott tárgyak a játékteremben elhelyezésre kerültek, és nem annak, hogy azokat ott esetlegesen használták-e vagy sem. Az adóhatóság, illetve a KSH tájékoztatásiban foglaltak a jogvita eldöntése szempontjából szintén irrelevánsak, lévén az adóhatóság nem felperes tevékenységét minősítette, hanem a 2008. február 27-ei jegyzőkönyvben rögzítettek figyelembevételével tette meg megállapításait. Ellenőrzés során nem merült fel adat arra, hogy a felperes tevékenységét a Vhr. 29. § b/ pontja és 39. § /3/ bekezdésében foglaltak megsértésével gyakorolta volna, így az adóhatóság ehhez szankciót sem fűzött. A bírság kiszabásának jogalapját nem az képezte, hogy a játéktermében esetlegesen italt szolgáltak ki (akár ingyenesen, akár ellenérték fejében), hanem az, hogy a játékteremben a felperes olyan eszközöket, tárgyakat helyezett el, amelyek vendéglátó-ipari tevékenység működését szolgálják, biztosítják.

A Fővárosi Bíróság a helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetést vont le, a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályoknak megfelel, ezért azt a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § /3/ bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte a felperest a pervesztessége folytán felmerült, az alperest illető perköltség megfizetésére.

Kötelezte továbbá a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán lerovásra nem került felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére is, figyelemmel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § /3/ bekezdés d/ pontjára és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdésében foglaltakra.

Budapest, 2010. február 22.

**Dr.Kárpáti Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr.Sperka Kálmán sk. előadó
bíró, Dr.Márton Gizella sk. bíró**

A kiadmány hiteléül:

bírósági írnok